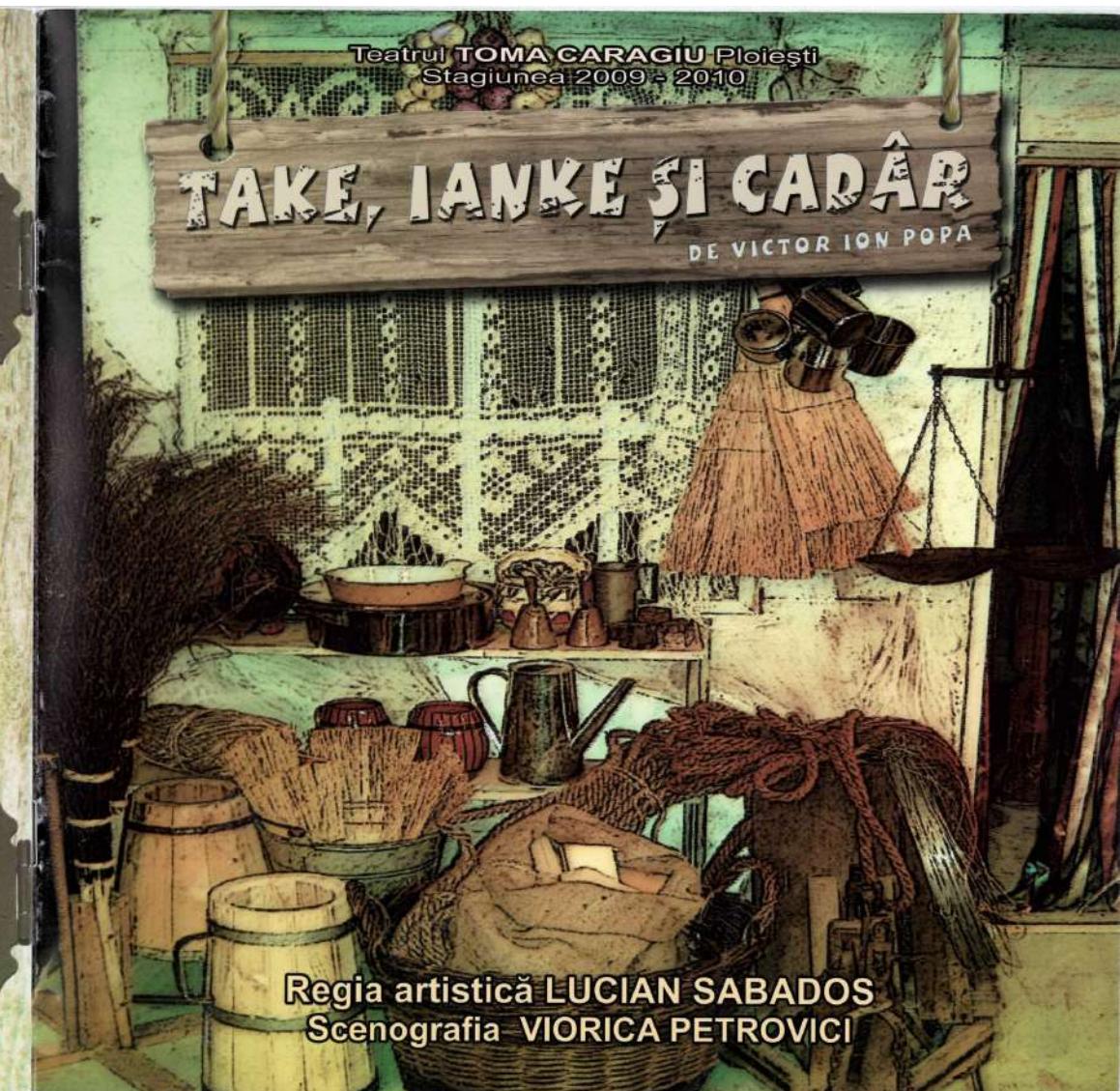

Director General al Teatrului - **LUCIAN SABADOS**

Instituție publică de cultură subvenționată de Primăria Ploiești

Regia artistică **LUCIAN SABADOS**
Scenografia **VIORICA PETROVICI**

Teatrul TOMA CARAGIU Ploiești
Stagiunea 2009 - 2010

Să visăm la vremea...

...când actorul va descoperi în teatru că sala nu-i obligată să fie furnizoarea lui de aplauze și de glorie, ci că el este slujitor modest acestei săli;
...când el va descoperi în teatru mai mult decât o leafă, o agenție matrimonială sau un prilej de satisfacere a veleităților serbede;
...când el va înceta să aparțină, ca naștere și formație, numai orașului;
...când va învăța românește și-i va fi drag să pronunțe românește, folosind tot graiul și toată muzica lui Eminescu;
...când regizorii vor izbuti să se încredințeze că arta și succesul lor nu-i în pânză, lemn și lumină, ci în sănătoasa îndrumare a actorului spre posibilitățile lui;
...când ei vor convinge actorul să muncească mai mult acasă, în fața oglinzi, ca să se descopere și să se facă pe sine judecătorul cel mai aspru al său;
...când vor înțelege că actorul bătrân trebuie bine folosit, dar cel Tânăr trebuie și bine folosit și puternic încurajat;
...când autorul român, care n-a uitat că-i român, va fi preferat autorului străin, adică atunci când, impusă ori de la sine, directorii vor ajunge toți să vadă că piesa românească are mai multă căutare la publicul românesc decât piesa străină...

Scriitorul într-un grup de actori diletanți care prezentaseră în 1919 la Bârlad un spectacol

1942
Victor Ion Popa

Victor Ion Popa

Născut la 29 iulie 1895.

La Iași urmează cursurile primelor cinci clase de liceu iar ultimele două clase liceale la Liceul "Național", pe care-l absolvă în 1914. Debutează în literatură ca elev.

S-a înscris la Conservatorul ieșean și, pentru un timp, la Facultatea de Drept.

Între anii 1916 - 1917 a urmat Școala de ofițeri de rezervă și a luat parte la luptele de la Oituz.

Participant la ședințele cenaclului literar Academia Bârlădeană (1917 - 1919), actor al Teatrului Național din Iași (1918), stabilit în Bârlad (1919), revenit în Iași, unde se căsătorește cu Getta Kernbach.

Director de scenă la Teatrul Popular București (1924). Montează piese la Teatrele Naționale din Craiova și Cernăuți. Director general al Teatrului Național din Cernăuți (1927 - 1929) unde a montat 41 de premiere și reluări. Acolo a creat primul teatru românesc de păpuși și marionete, a deschis un ciclu de audieri muzicale însoțite de conferințe.

Regizor la Teatrul "Regina Maria" (1929 - 1933).

Se dedică în exclusivitate scrisului (1933 - 1938).

Director al Teatrului Muncitoresc "Muncă și Voie Bună" (1938). Trece la Teatrul din Sărindar (1939), director al Oficiului Național Cinematografic (O.N.C.); în 1943, demisionează din postul de director al Teatrului "Muncă și Voie Bună" (1944) și se angajează regizor la Sala "Comedia" a Teatrului Național bucurăștean.

Intră în lumea umbrelor în București, la 30 martie 1946.

Scurtă fișă de creație

Teatru (14 piese)

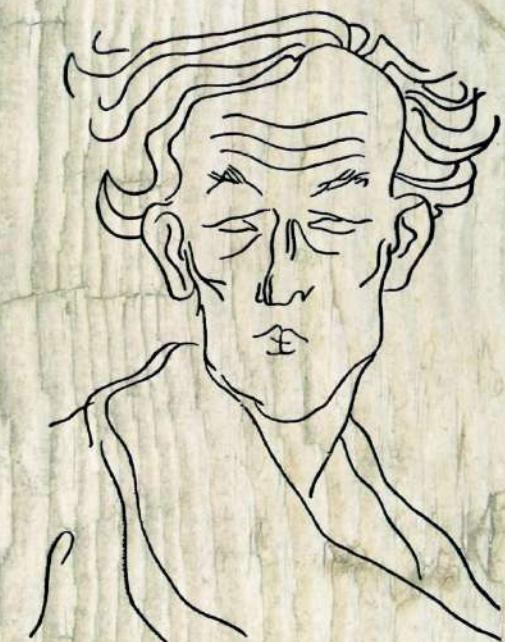
Ciuta, piesă în trei acte, premiu II în 1921

Mușcata din fereastră, un fel de comedie în trei acte, 1930

Take, Ianke și Cadăr, comedie în trei acte, 1938

Traduceri teatru din Bernard Shaw, Oscar Wilde, Jerome K. Jerome, H. Ibsen, B.P. Moliere.

V.I. Popa a scris și poezie, proză (romane și nuvele - romanul *Velerim și Veler Doamne*, 1933), numeroase traduceri de proză din Lev Tolstoi, Rudyard Kipling, Oscar Wilde, cursuri și caiete de regie și un îndreptar de teatru, scenarii cinematografice, caricaturi și desene, cronică literară, publicistică teatrală.

Victor Ion Popa

TAKE, DANKE și CADĂR

TEATRUL DE STAT PLOEȘTI

TAKE DANKE și CADĂR

COADĂU DE TREI ACTE DE
VICTOR ION POPA

Toma Caragiu în rolul Janke

1956

Data premierei: 07.05.1956

Distribuția:

Tache	-	Mihai Mereuță, Tudor Popescu
Ianke	-	Toma Caragiu
Ilie	-	Vasile Slivineanu
Cadăr	-	Mihai Balaban
Ana	-	Ruxandra Nicolau
Ionel	-	George Filip
Safta	-	Lia Cărbunescu

Regia: Traian Ciuculescu
Scenografia: Eugenia Buiuc-Marinescu

Număr de spectatori 117257
306 reprezentații

1973

Data premierei: 04.12.1973

Distribuția:

Tache	-	Mircea Aramă
Ianke	-	Moț Negoiescu
Cadăr	-	Victor Bucurescu
Ilie	-	Stefan Chivu
Ana	-	Emilia Dobrin
Ionel	-	Victor Ianculescu
Safta	-	Maria Lăzăreanu

PE SCENA PLOIEȘTEANĂ

Mărturii - V.I. Popa

“Teatrul e, prin excelență, o artă de sinteză [...] – deci o artă aparte, de-sine-stătătoare, în care se adună toate artele, dar nici una în expresia ei specifică, ci în acea înfățișare deosebită a fiecărei arte care s-ar putea numi “dramatică”.

“Teatrul crește până la treapta de religie nouă. Pentru ea nici o măcinare de energie, nici o ruinare de viață, nu-i prea mult. Iar meschinăria luptelor de toată ziua, durerile de azi pe mâine nu mai au nicio o însemnatate.”

„Semnul hotărâtor al înclinării generale spre teatru stă în mulțime. În patima spectatorului mărunt, în felul în care își dovedește dragostea și și-o cheltuiște, acolo trebuie căutată mărimea interesului, a înțelegerii pentru spectacol”

„Am ajuns la acel punct de dezvoltare artistică în care nu-i mai este îngăduit artistului să se izoleze de lume, deoarece nu-i înțeles. El trebuie să fie înțeles și aceasta pentru motivul cel mare că arta nu este un lux, nu mai aparține celor puțini – ci e dreptul tuturor – o școală de suflete informare, o hrana necesară ca aerul și lumina.”

„Mai întâi regizorul are un stilou – are întotdeauna o uneaștă de scris. El poate, prin urmare, să fie chiar toată piesa și după ce-o zvârse la coș, poate sua asta. Iar dacă are un director care nu-i de aceeași părere, regizorul are o pălărie pe care și-o poate sua să-și salveze directorul și să plece. Dacă nu poartă pălărie, poate saluta oricum – sau poate să nu salute deloc – dar cum teatrul tot are o ușă de ieșire, o poate folosi în orice caz.”

Victor Ion Popa în conștiința contemporanilor săi

“Victor Ion Popa reprezintă în istoria culturii românești nu numai un desăvârșit pedagog, artist și animator, el înfățișează în mod strălucit claritatea unei conștiințe care a meditat la misiunea socială a artei (“trebuie să înfrățează sala cu scena – spunea el – și asta nu se poate izbuti decât făcând din scenă oglinda sălii”), la răspunderea artistului (a insistat adesea asupra raporturilor stringente dintre originalitate și fidelitate realistă), la morala actorului.”

Radu Beligan

Sprujinitor și stimulator, a promovat autori dramatici și la îndemnul lui au scris teatru Gh. M. Zamfirescu, Mircea Ștefănescu și Marin Iordă. A selecționat un valoros repertoriu, și a format un nou public din rândurile celor ce muncesc și ale copiilor străduindu-se să mențină teatrul pe placul artei în vremea când prima spectacolul bulevardier cu scop mercantil.

A îndrumat și crescut o pleiadă de valoroși actori dintre care mulți sunt azi emeriți sau laureați ai premiului de stat, printre care Jules Cazaban, Radu Beligan, Irina Răchițeanu, Toma Dumitriu, Nineta Gustri și alții.

Deschizător de drumuri Victor Ion Popa, acest moldovean a promovat curajos slujitorii talentați ai scenei, a selecționat un repertoriu de calitate și a format și dezvoltat gustul nouului public pentru teatru.

Traian Ciuculescu
regizor artistic

Despre nostalgie, fidelitate și alte...slăbiciuni

România interbelică. Prosperitate, echilibru și glamour, toate, firește cu emblema tranzitoriusui și imperfectului bizantin.

O lume ce acum ni se pare pe alocuri patriarhală, cu arôme demodate și „parfumuri” grele... dar tot o lume a noastră, o matrice de un ecumenism nejucat și nepropagandistic, un univers în care era loc pentru fiecare și în care conflictele interumană nu erau încă otrăvite de „legile junglei”. Prietenia, fidelitatea, întrajutorarea nu-și pierduseră încă adevărul conținut. Existau, desigur, constrângeri și reguli de fier ce ne separau, funcție de religie și cutume și care compun canavaua și conflictul acestei minunate piese.

Tocmai despre lungul drum al fiecăruia de la ceea ce „se cade” la ceea ce este omenesc, firesc și organic este vorba aici. Secțiunea de aur a acestui discurs, ce putea deveni tezist și moralizator, este compusă tocmai din profunzimea portretelor și tonul convinsător al acestor personaje aflate într-o încreștere dramatică.

Talentul și intuiția formidabilă a autorului rezidă în firescul și neostentativul tonului poveștii unde dramatismul se îmbină cu comicul ironiei fine iar melodrama este înnobilită de emoția cea mai autentică.

Așadar, „Tache, Ianke și Cadăr”, nu neapărat faimoasa comedie („de casă”), ci povestea unei lumi cu bunele și relele ei. Nostalgie și fidelitate, adevăr și istorie, omenesc și slăbiciune, ieri și azi. Grea misiune pentru mine și minunații mei colegi...

Lucian Sabados - Ploiești, 18 august 2009

Ianke
Tache
Cadăr
Ilie
Ana
Ionel
Safta

Distribuția

Niculae Urs / Mirel Măneru
Mihai Coadă
Ilie Galea
Constantin Cojocaru / Marian Despina
Florentina Năstase
Ionuț Vișan
Lucia Ștefănescu

Regia artistică și ilustrația musicală: Lucian Sabados

Scenografia: Viorica Petrovici

Asistență de regie: Florentina Năstase

Regia tehnică: Cristian Nedea

Susținut: Florentina Marinescu; Lumini: Ion Marin, Ion Crețu;

Sunet: Vasile Mihăilă;

Pictură și butaforie: Iulian Tăscă, Manuela Ceapă.

Recuzită: Alice Tăscă, Răzvan Bălătrețu;

Cabiniere: Mariana Părvan, Titica Neacșu; Peruchieră: Cristina Costache;

Sef mașinist: Doru Angelescu; Mașinisti: Constantin Ionescu, Nicolae Nicolaescu, Mihai Gheorghe, Narcis Stoica, Mihai Nicu, Mircea Dragomir, Marius Andreeșu; Croitorie femei: Steluța Anuș, Rodica Popoiaș, Nicoleta Cismaru, Marilena Dumitru; Croitorie bărbați: Nicușor Corodel, Nicolae Paraschiv, Luminița Blegeanu; Mecanici: Dan Ciurea, Cătălin Sterea; Tămpărije: Alexandru Dinu, Gheorghe Fredeleanu, Doru Mocanu, Marian Brusea; Tapiterie: Theodor Barbu, Grigore Popescu.

Sef de producție: Viorel Frâncu

Realizatori program

Selecție teză: Miriam Dumitrescu

Coordonare: Lucian Sabados

Machetare și design: S&S Wizard Advertising Ploiești

Parteneri media

Biletele se găsesc la Agenția teatrală: tel 0244 522774